

ven, ikke har den samme Overbeviisning, viser det sig næsten altid, at Bestemmelsen ikke fører til det tilføjede Maal, men jeg maa beklage, at den Tanke ikke er opstaaet hos Regjeringen, at den Udvei kunde benyttes, hvilket kunde have gjort en foreløbig Lov overflødig, eller i ethvert Fald kunde man, ved at give den det Indhold, jeg her har omtalt, have indskrænket det Tab, de lærde Skoler have lidt ved den omhandlede Bestemmelse. — Til det Lovforslag, som idag foreligger, og hvorved den foreløbige Lov skal stadfæstes, er der gjort en Tilføjning, som jeg finder aldeles i sin Orden, idet der nemlig ikke er særlig Grund til at lade Lærere, som have tjent i kortere Tid end 5 Aar, paa Grund af tilfældige Omstændigheder faae en større Indtægt af denne Kilde end de, der have tjent over 5 Aar; men det forekommer mig, at der kunde være Anledning til at tilføie endnu en anden Bestemmelse. I Slutningen af den foreløbige Lov er der sagt: „Disse personlige Tillæg bortfalde først, naar nogen af de paagældende Lærere enten overgaae til en anden lærd Skole eller bestikkes til Rector“, men Bestemmelsen om, at de skulle bortfalde, naar en af disse Lærere gaaer over til en anden lærd Skole, troer jeg bør sættes ud af Kraft. Det forekommer mig nemlig, at man burde lade de vedkommende Lærere nyde den Velvillie, som Rigsdagen i sin Tid har villet vise dem, men som den mindre heldige Form, Lovbestemmelsen fik, har forhindret fra at træde frem, saalænge, indtil de kom i det Tilfælde, der ved Lovens selv fra først af var bestemt at skulle ubelutke derfra, nemlig naar en Lærer var bleven Rector, og jeg vil derfor foreslaae, at der i det foreliggende Lovforslag tilføies den Bestemmelse, at den anden Indskrænkning ikke skal være gyl- dig for Fremtiden. Der vil ikke være noget Ubilligt heri, naaget man fastholder den Bestemmelse, at den Lærer, som bliver forfremmet til Rector, ikke skal kunne beholde den omhandlede Ret; thi der er vel anført i Motiverne til nærværende Lovforslag, at Rectorerne ved de Skoler, som have et større Elevantal, ogsaa

have et forøget Arbejde, og det nok saa godt som nogen anden Lærer; men naar man seer hen til, at Hensigten med den Bestemmelse, som i sin Tid blev givet, egentlig ikke var den, at man skulde give en større Løn til de Lærere, der have et større Elevantal i deres Classer, men kun til dem, der paa Grund af skriftlige Arbejder faae forøget Arbejde hjemme, troer jeg ikke, at Rectorerne, ligesaa lidt som andre Lærere ved Skolen, der ikke have slige skriftlige Arbejder i en stor Udstrækning, have nogen Udkomst til at faae dette Tillæg, og det vil altsaa være ganske i sin Orden, at denne Ret fremdeles bortfalder, naar en Lærer bliver bestikket til Rector. Ministeriet har i Motiverne til Lovudkastet antydet, at naar der i enkelte Tilfælde kunde foreligge det Spørgsmaal, om ikke en Mand, som blev forflyttet til en anden Skole, dog billigviis burde beholde dette Tillæg, skulde dette kunne ordnes igjennem de aarlige Finantslove, og det er ganske vist, at denne Udvei kunde følges, men det forekommer mig dog rigtigere, at man, naar man i det Hele vil give en Lovregel, som kan antages at komme til Udøvelse, optager en Bestemmelse derom i selve Loven og ikke henlægger Afgjørelsen til de aarlige Finantslove, idet det da meget mere vil blive en Skjøn- og Naadesag fra Ministeriets Side, om Forslag i den Retning vil blive gjort, end det vil være en lovbegrundet Ret for Vedkommende. Da man fra Rigsdagens Side i sin Tid i saa Henseende har villet give en lovbegrundet Ret for Vedkommende, forekommer det mig consequent at lade dem, hvem det engang har været paatænkt at give denne Rettighed, komme til at nyde Godt af den, uden at de behøve en saadan særlig Naadesbeviisning fra Ministeriets Side. Jeg agter derfor til 2den Behandling at stille et Endringsforslag i denne Henseende, forsaavidt Ministeren ikke bestemt modsætter sig det, thi i saa Fald vil jeg ikke lægge særdeles Vægt paa dette Spørgsmaal. Jeg antager nemlig, at Ministeren her vil udtale sig saaledes, at de Ved-